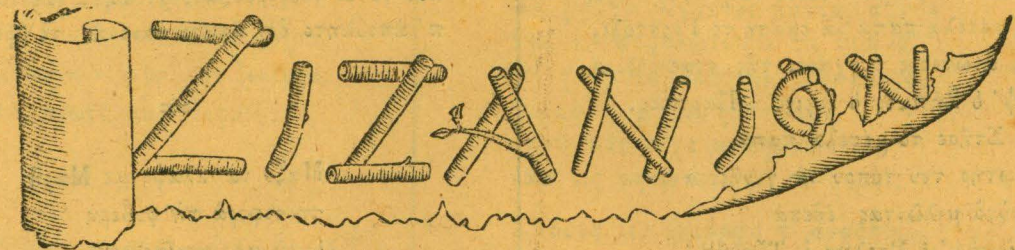

ΥΨΟΥ ΑΖΑΡΚΑΖΑΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΛΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γριάννης κι' ο Μαρής,
μελοδνε κι' άπορεϊς.

- Γ. — Τά ζέρεις ; Έχαθήκαμε !
- Μ. — Μωρέ τι τρέχει Γριάννη ;
- Γ. — Τή συφορά πώπάθαμε ό νους σου δεν τή βάνει !
- Μ. — Μά τί λοιπόν έπάθαμε ; Για λέγε μου μιά λέξι ;
Μήπως ό Άθως πρκειται να μη ματασυντρέξη ;
Σάν τι κακό αϊφνήδιο σωτάραζε τας φρένας ;
μήπως από τό Δράπανο εξύπνησε κανένας ;
- Γ. — Τέτοιιο κακό δεν έλπικα να γένη στον αϊώνα !
- Μ. — Μήπως καμμιχά καλόγρηνα εύρέθηκε λεχώνα ;

- Γ. — Κάζο πολύ χειρότερο άπ' όλ' αυτά συμβαινει-
ό μέτελας που έλειπε του Ληξουριου, θα γένη,
και βγάλε τó μανύλι σου ν' αρχίσουμε τó κλάμμα !
- Μ. — Πραματικώς χανώμαστε αν είναι τέτοιιο πράμα !
Μά κάποιος στώπε ψέματα να σε περιγελάση.
- Γ. — Μωρ' ήρτε κι' ό μηχανικός νάν τότε σχεδιάση)

Πεφάνης ό εν Όδησώ πατήρ αρχιμανδρίτης
κι' ημέτερος έπίτιμος αρχάιος συμπολίτης,
ιδέας έπέλαβε το λαμπρως κι' αξιολόγος
τό του Μηνιάτου άγαλμα, εξόχου θεολόγου

ιδίσις αναλώμασιν μαρμαρίνον ποιήσαι
κι' εις μνήμην αδιάλειπτον έν τή πατρώα στήσαι.

Κι' ιδού έπήλθεν ή στιγμή κι' ή εύτυχής ή ώρα
που θ' άποκτήση μέτελα του Ληξουριου ή χώρα
και μεθ' αϊώνας ικανούς ή άφορμή έδόθη
διακαεί; να πληρωθούν των Ληξουριών πόθοι.
Κι' αν ή Άγγλία τότενες άδικησε τó μέρος
που μέτελα δεν ήθελε καθώς έδω να στήση,
έρχετ' ή χάρις σήμεραν του σεβαστου πατέρος
τήν Κολομπίαν άπασαν να ικανοποιήση.

Η όντως αξιόλογος ιδέα του Πεφάνη,
καθένας θα φαντάζεται στον τόπο πώς έφάνη.
Καθένας θα φαντάζεται τι κάνει τó Ληξουρι
έσοντας και να έλεγε αυτό τó κελεπούρι,
αυτό πώνειρευώτουνε άνέκαθεν ό τόπος
και δεν εκατορθώνετο για δεν υπήρχε τρόπος.

Άκούστηκε πώς ό παπās τó μέτελα θα στήση
κι' άνθρωπος δεν απέμεινε όπου να μη σαστίση
και γράμματα τώστειλανε χιλιάδες στην Όδέσσα
εύχαριστούντες τον παπα για να τον έχουν μέσα,
κι' έσύστησαν έπιτροπας
νάχη τó πράμα βási,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4.Υ1.φ2.0009

Του Ληξουριού οι πρόκριτοι εύθως τώγραψαν' όλοι·
« Κάμε μας μέτελα παπᾶ νά σκάση τὸ Γροστόλι.
'Ο Μέτελας ἀνώτερος τυγχάνει τῆς σταφίδος. »
Αὐτὸ τώγραψ' ὁ Ζήσιμος ὁ κύριος Παρτίδος.

« Στῆσε τὸ μέτελα παπᾶ
σωτῆρ τοῦ τόπου νά γενῆς. »
Αὐτὸ μιλῶντας ἔδεπᾶ
τῶγραψ' ὁ Στέλιος ὁ Τζανῆς.

« Τοῦ Θεολόγου μας τὴν γῆν
ἂν ἀληθῶς τὴν ἀγαπᾶς,
κάμε τὸ ἔργον μὲ στοργῆν. »
Τῶγραψ' ὁ Τοῦλιος ὁ παπᾶς.

« Στῆσε τὸ μέτελα παπᾶ καὶ μὴν τὸ κάμης ξαπαλιῶς »
Τῶγραψ' ὁ πάτερ Παντεληός.

Κι' ὁ 'Αντωνιάκης ὁ Προυτζᾶς ἔγραψε τοῦ Πεφάνη
πῶς ἂν σκεπεύῃ μέτελα τῶπ προκοπῆς νά κάνη
ποῦ νά στολίζῃ πράγματι τὴν πιάτσα τοῦ μαρκάτου
νά πάρουσε γιὰ σχέδιο τὰ πόδια τὰ δικά του.

Τοῦ Ληξουριού ὁ μέτελας θὰ γένῃ μωρὸ Γιάννη,
κι' αὐτὸ μᾶς ἐτελειώσε, κι' αὐτὸ θὰ μᾶς πεθάνῃ!
Δὲν ἐκαθώσουν ἡσυχος παπᾶ μου στὴν 'Οδέσσα
παρ' ἤρθες καὶ μᾶς ἔφτιχες μανέστρες ἐδῶ μέσα!
Κι' ἂν ἔρεπες εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς εὐεργεσίες,
δὲν ἔφτιχες καλλίτερα πέντ' ἔζη ἐκκλησίες
ὡς τόσοι ἄλλοι εὐλαθεῖς καὶ πατριῶτες ποῦρε,
παρὰ νά φτιάξης μέτελα, καὶ ποῦ; μὲς τὸ Ληξοῦρι!

Λείπεις ἐδῶθενε παπᾶ
καὶ ζῆς σ' ἄλλον ἀέρα·
μὰ 'πρεπε νᾶσουν ἔδεπᾶ
νά βλέπης κάθε μέρα

σὲ τί ἀμάχῃ βρίσκεται Ληξοῦρι κι' 'Αργοστόλι·
καὶ ὅλον μας τὸ γόητρον καὶ ἡ ἰσχὺς μας ὅλη,
ἦταν ὁ μέτελας αὐτὸς
ὁ μὴ σ' ἐκείνους ὁρατὸς

καὶ σήμερον νά γίνεται διὰ λογαριασμὸ σου;
Μᾶς ἔχαντάκωσες παπᾶ! Μᾶς πῆρες στὸ λαιμὸ σου!

'Ο Θεολόγος ἔξοχος καὶ θεῖος κατὰ πάντα,
κι' ἄξιζε νά τοῦ γίνουσε ἀγάλματα σαράντα,
πλὴν στὸ Ληξοῦρι ἔπρεπε στοὺς χρόνους τοὺς παρόντας
τὸ κύριον Σιμόπουλον νά στήσουν ἀπὸ ζῶντας

ποῦ τόσον τοὺς ἐδόξασε μὲ τὴ Σταφιδική του
π' ἀπούλητο δὲν ἄφησε κανέναν τὸ βρακί του.

Μαζὺ νά κλάψουμε Μακρῆ
τὴ σφοδρὰ τὴ φοβερῆ
ὅπου μᾶς περιμένει·
ἔτσι τᾶφέραν εἰς καιροῖ,
παπᾶς ν' ἀνάψῃ τὸ κερί
κι' ὁ μέτελας νά γένῃ!

'Όσο κι' ἂν ἐφτωχῆνανε κι' ὅσο κι' ἂν ὑστεροῦντο,
περήφαν' εἰ γείτωνοι μας σ' ὅλα μᾶς ἐμιμοῦντο
κι' ἀμέσως μᾶς κατέβαζαν τὴν ὑψηλὴ μας μούρη,
τὰ θέατρα, τὴ μουσικὴ,
τὰ σχηματίζανε κι' ἐκεῖ
καὶ τέλος, ὅ,τι νάχαμε τῶχα καὶ τὸ Ληξοῦρι.

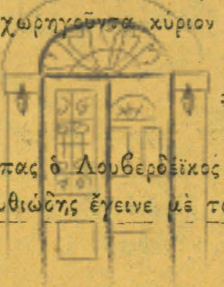
'Ενα μονάχα ἔμενε γιὰ νά μᾶς διακρίνη·
ὁ μέτελας πούχαμ' ἐμεῖς καὶ δὲν εἶχαν ἐκεῖνοι!
Θηρία ἐγενώντανε ἀπὸ τὴν ἐξαψή τους
ὅταν τοὺς ἀναφέρναμε αὐτὴν τὴν ἔλλειψή τους
κι' ἀνέκαθεν στὰ στήθη του ὁ κάθε Ληξουραῖος
τὴν ἔλλειψιν τοῦ μέτελα τὴν ἔφερε βαρέως.

'Η ἀπ' αἰῶνος σήμερον διαφορά μας λύεται
ποῦ μέτελας ἰδρύεται.

Χόρευε πᾶσα Παλικὴ καὶ τέρπειν καὶ ἀγάλου
ἰδοῦ γὰρ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πόθου τοῦ μεγάλου.
'Ο μέτελας ἀνέτειλε καὶ τέλος ἐπεφάνη
καὶ ὄξα σοι μακρόθυμε πρωτόπαπα Πεφάνη.

Σήμερον ἀνεγήγερται ἐν μέσῃ Ληξουριά
μέτελας προσδοκώμενος τοῦ τόπου σωτηρία.
Μέτελας ἔρχεται σωτῆρ ἐν τῇ ξηροκαμπίᾳ,
φωτίζου νέα Παλικὴ καὶ πᾶσα Κελευπία
καὶ δεῦτε στεφανώσωμεν μ' ἀθάνατον στεφάνην
τὸν χωρηγῶντα κύριον πρωτόπαπαν Πεφάνη.

Σύμπας ὁ Δουβερδέικος ὁ προσεξέχων οἶκος
ἐνθεουδώτης ἔγεινε μὲ τοῦ παπᾶ τὸ δῶρο

καὶ ποῦ σου περονόσπορε, ἐφώναζε, τὸ νίκης
ἀπέναντι στὸ μέτελα ποῦ θὰ στηθῇ στὸ φόρο;
Κι' ὅλα θὰ λένε μὲ φωνὴ ποῦ θὰ μᾶς ξεκουφάνῃ,
ὄξα τῇ ἀνεγέρσει σου πρωτόπαπα Πεφάνη.

Σήμερον τῶν Ληξουραίων συναγάλονται τὰ γένη
μὲ τὸ μέτελα ποῦ πλέον ἐτοιμαζεται νά γένῃ.
'Εορτάζει πᾶσα φύσις· τ' ἄνω χαίρουσι τοῖς κάτω
ὅτι μέτελας εὐρέθη γιὰ νά στήῃ στὸ μαρκάτο
ἂν ἐζήτουν Ληξουραῖοι, χρόνους μὲ το πυρεφάνη
εἰ' ὁ ψάλλομεν βοῶντες, ὄξα σοι παπᾶ Πεφάνη.

—XXXX—

'Ο κύριος μηχανικός λιγάκι ἄς προσέξῃ
τοῦ μῶλου τὴν κατάστασιν κάθε φορὰ ποῦ βρέξῃ.
'Αθμονεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ τότε κάνει Τεῦρκο
ὅταν περνᾶει ἀπὸ κεῖ καὶ χώνεται στὸ βούρκο.
Κι' ἂν ὁ λιμένας φτιανεται — ποῦ νάθελε βουλιάξῃ —
ὁ κύριος μηχανικός ἔπρεπε νά κυττάξῃ
νά βίξῃ λίγα χῶματα νά σώσῃ τοὺς διαβάτες
π' ὅταν περνᾶνε ἀπὸ ἐκεῖ
ἀνασηκώνουν τὸ βρακί
σ' ἓνα σημεῖο δηλαδή σὰ νά τραβᾶνε τράτες!

ΤΟ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙ

Πρῶτα σας τόλαβα χρυσῆς κυράδες
τὸ φιγουρίνι τὸ γαλλικὸ,
καὶ θὰ σᾶς γράψω λίγες ἀράδες
καὶ θὰ σᾶς κάμω τὸ ψυχικὸ,
νά σᾶς ξηγήσω τί συνηθιέται,
τί ἔχει πέραση καὶ τί φοριέται
γιὰ νά ντυθῆτε μὲ χάρι ὅλες,
κατ' ἀπομίμησιν σαν τις μαριόλες

'Αν δὲν τὸ ξέρετε, μάθετε τώρα,
πῶς ἀφ' τὰ λούλουδα καὶ τὰ σαῖνια
ποῦ μὲς τὴν ἔκφυλο γυρίζουν χῶρα,
συνήθως βγαίνουνε τὰ φιγουρίνια.
'Ο,τι σ' ἐκείνων τὸ νοῦ χωρέση,
ἄσα στολίδια τοῦ βελεσιῶ, ἢ
ἢ κάθε μία σας θὰν τὰ φορέση
γιατ' εἶναι μόδα τοῦ Ἡαρισιοῦ!

Κι' ἔτσι κι' ἡ δεῦτερες, κι' ἔτσι κι' ἡ πρῶτες,
πέρνετε σχέδιο ἀπὸ κοκότες.

Στὴ μέση ζάρονται πέτσινες ζῶνες,
καὶ στὴ καπὴν πελά φτερά,
καὶ γιὰ κορίτσια καὶ γιὰ κοκῶνες,
ὄξα τῇ ἀνεγέρσει σου πρωτόπαπα Πεφάνη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὰ βούχα γίνονται κοντὰ, στενὰ
γιὰ νά φουσκώνουσε τὰ πισινά.
'Η φοβστες ὅλες κοντοκομένες,
πέρασ' ἡ μόδα ἡ παλαβὴ
ὅπου σᾶς εἶχε ἀναγκασμένες
νάν τις σηκώνετε μὲ τὸ ζερβί.

Σ' ὅσες εἶν ὠμορφο τ' ἀναστημά τους
πᾶνε τὰ βούχα κανονικὰ·
σ' ὅσες δὲν ἔχουσε κόρφους γιομάτους
πᾶει μπαμπᾶκι μὲ τὴν ὀκᾶ.
'Όσες τὴν ἔχουσε γερὴ τὴν ὄψι
λίγο νά τρίβονται μὲ τὸ προσόψι,
ὅσες ἀχνίζουσε σαν τὰ πανιά,
κοκκίνοπούρβερη ζακυθινιά.

'Η χτενισιά σας ἐφέτος θᾶνε
κατεβασμένη καὶ φουσκωτῆ,
καπέτες πλέον δὲν συνηθᾶνε
οὔτε τσατσούλια μὲ τὸ χαρτί.
Καὶ γιὰ τίς κόρες καὶ γιὰ τίς μάνες
εἶν' ἀπαραίτητες ἡ παραμάνες.
Εἶν' ἀπαραίτητες σ' ὅλα τὰ σώματα
ἡ παρσμάνες καὶ τὰ καρφώματα.

'Ακόμα ζάρεται καὶ συνηθιέται
κι' εἶναι τῆς μόδας πολὺ πολὺ,
κάθε κυρία νά μελετιέται
πῶς εἶναι σ' ὅλα ἐν πέ φ ο λ ῖ !
Μόδα μεγάλη ἐφέτος εἶναι,
μόδα ποῦ σ' ὅλους πολὺ ἀρέσει,
φαρδιές κορδέλες αἰ δεσποσούναι
νάχουν μὲ φικό πίσω στὴ μέση·
ἀλλὰ μονάχα ἡ κοπελοῦλες
κι' ὄχι ἀράδα κυρές καὶ δούλες.

'Όποια κυρία στὸ δρόμο βγαίνει
χωρὶς νά ρίχνῃ παντοῦ ματιὰ,
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν τὴ συσταίνει,
τὸ λένε πρόστυχο καὶ χωριατιά.
Κι' ὅποια γυρίζει κι' ὀλοῦθε τρέχει
κι' εἶν τὸ μυαλὸ τῆς ὡς εἶδος ρόδας
ὁ κόσμος ὅλος σ' αὐτὴν προσέχει
ποῦνε κυρία πολὺ τῆς μόδας.

Φλάκ-Φλοῦκ.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

'Αγιε Γεράσιμῆμου
ἔχω τ' ἴδιες σου κλίσεις, πιστεφέ μου
κι' ἔτσι ἐλπίζω μία μέρα,
νά βρεθοῦμε καὶ οἱ δύο στὴν ἴδια σφαῖρα
ρώτησ' τὸ μαγερά μου,
ποῦ γνωρίζεις ποῖα εἶναι τὰ φαγιά μου,
νά σοῦ εἰπῇ τὴ συνήθεια
πόχω κ' ἐγὼ νά τρώγω κολοκύθια,

μὲ μόνη διαφορὰ,
 ποῦ ἐπρωτίμας νὰν τὰ τρῶς ὦμά,
 εἶν' ὁμῶς μιὰ-ν-ἀλήθεια
 πῶς καὶ ὦμά καὶ βρασμένα εἶν κολοκῦθια.

Καὶ τώρα ποῦ θὰ φτιάνετε τὰ ρούχα τοῦ χειμῶνος
 στὸ Ματαράγκα τρέχετε· αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος
 γιὰτ' εἶναι πλέον γεγονόςὸς ὅπως ὁ Ματαράγκας
 ἀπ' ὅσους ράφτες ἔχουμε ἐξέχει παρασάγκας.
 Ἐφερε τόσο ἐξοχα καὶ νουβωτέ κοστούμια
 ποῦ ὄχι νᾶσαι ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ νᾶσαι μούμια
 αὐτὸς μὲ τὸ φαλλιῖοι του σὲ κάνει φιγουρίνι
 καὶ τῆ φορεῖς τῆ φορεσιὰ κι' ἐντύπωσιν σ' ἀφίνει.
 Ἐχων δὲ πάντα κατὰ νοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας
 ὁ φίνος καὶ μοναδικὸς τεχνίτης Ματαράγκας,
 ὅπως γὰ θέλης νὰ ντυθῆς παζάρια δὲν σοῦ κάνει
 μόνον ἢ εὐχαρίστησις τῶν πελατῶν τοῦ φθάνει.
 Μικροὶ μεγάλοι τὸ λοιπὸν τοῦ Ματαράγκα ὅλοι
 ποῦ ἐποχὴ ἢ τέχνη του θ' ἀφήσῃ στ' Ἀργοστόλι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

Λίαν προῶρως ἀνηράγη ὑπὸ τῆς ἀδίκου τοῦ θα-
 νάτου χειρὸς, ὑπαρξίς ἀγαθῆ τιμῆ καὶ φιλεργὸς ὁ
 συμπολίτης μας Χρῆστος Δεστούνης διευθυντῆς τοῦ
 ἐν Πειραιεὶ μεγάλου Ξενοδοχείου Κοντινεντάλ.
 Συλλυπούμεθα ἐκ βαθέων τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς
 συγγενεῖς τοὺς τόσον δεινῶς δοκιμασθέντας εὐχό-
 μενοι ἅμα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐκ Θεοῦ παρηγορίαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Νέα ἑλληνικὴ ἀτμοπλοία ἐπανέλαβε τὴν
 γραμμὴν Πειραιῶς, Κεφαλληνίας, Κερκύρας, ἐξυπη-
 ρετουμένην διὰ τῶν μεγαλειτέρων ἀτμοπλοίων αὐ-
 τῆς, Πέλοπος, Χίου, Ἐλπίδος. Ἐκάστην Τρίτην
 ἐσπέρας θὰ ἔρχεται ἐκ Πειραιῶς διὰ Κέρκυραν καὶ
 ἐκεῖθεν θὰ ἐπιστρέφῃ Πέμπτην πρωΐαν διὰ Πειραιᾶ
 μετὰ τῶν προσεγγίσεων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ὁ συμπολίτης μας Ζήσιμος Μενόγιας διευθύνει ἐν
 Πειραιεὶ ἀρτισύστατον ξενοδοχεῖον ἐκτάκτου καθα-
 ριότητος καὶ ἀσφαλείας μὲ λαμπρὰ δωμάτια δι' οἰ-
 κογενεῖας, κείμενον ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σι-
 δηροδρόμου. Τὸ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ταξει-
 δεύοντας συμπατριώτας διότι εἶναι ὅσ' ὅλας τὰς
 ἐπόψεις ἀριστόν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΒΑΛΔΕΣΕΡΑ

Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν νε-
 ὄτατα καὶ εὐθυνα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ, ἐκ τῶν
 καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων προσλαμβανό-
 μενα, νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸ γνωστότατον κατάστημα
 Βαλδεσέρα, ὅπου θὰ εὐρωσι μεγάλην συλλογὴν ἁ-
 ρωματικῶν σαπῶνων ἐν οἷς καὶ τὸν περίφημον ἀγ-
 γλικὸν σαπῶνα τῆς ὑγείας. Νέαν καὶ λαμπρὰν συλ-
 λογὴν ἁρωμάτων προσιτῶν εἰς ὅλα τὰ βαλάντια.
 Βαφὰς τριχῶν νεωτάτων σκευασιῶν, τελείου συστή-
 ματος, χωρὶς βλάβην τοῦ δέρματος.

Σωζώτριχον Μποσσαράκου, ἀντισηπτικόν, παρα-
 σιτοκτόνον, ἐξαλείφον τὴν πυτυρίδα καὶ προλαμβά-
 νον τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. Τὸ περίφημον ἀγγλι-
 κὸν ὑγρὸν ALLENS τὸ πρὸς διατήρησιν τῆς κόμης
 καὶ τοῦ φυσικοῦ χρώματος.

Ἅλα τὰ εἶδη τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ λεύκανσιν
 τῶν ὀδόντων, ἐληξήρια, ὀδοντοτρίμματα καὶ ψήκτρας·
 ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν οὐλῶν καὶ κατὰ-
 παυσιν τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος κατάλληλα
 φάρμακα.

Αφθονίαν λαιμοδετῶν, φωκὸλ, μπαστουίνων,
 Κολώνιες διαφόρων ποιότητων ἀγγλικῶν, γαλλι-
 κῶν, καὶ ἑλληνικῶν.

Ἄριθ. 4,157.

Περὶ αἰτουμένης παραχωρήσεως Ὁρυχείου Γύψου κειμένου
 ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄνω Λειβαθοῦ
 Ὁ Νομάρχης Κεφαλληνίας
 Διακηρύττει ὅτι

Οἱ κύριοι Θεόδωρος Μελετόπουλος καὶ Γεώργιος Χ. Παππα-
 δόπουλος κάτοικοι Πειραιῶς διὰ τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύ-
 την αἰτήσεως τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 28 Σεπτεμβρίου 1904 ἐπι-
 δοθείσης σήμερον καὶ καταχωρηθείσης αἰθήμερον ἐν τῷ σχετικῷ
 τῆς Νομαρχίας βιβλίῳ ὑπ' αὐτῆς ἀριθ. 12 ἐξαιτοῦνται τὴν παρα-
 χώρησιν αὐτοῖς Ὁρυχείου Γύψου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ
 δήμου Ἄνω Λειβαθοῦ τῆς ἐπαρχίας Κραναίας.

Ἀναφέρουσι δὲ ῥητῶς ὅτι.

Τὰ μὲν ὄρια τῆς αἰτουμένης ἐκτάσεως τοῦ Ὁρυχείου εἰσὶν ἐ
 ἀνατολικῶς ἀπὸ λόφον Σπαρτιά μέχρις ἀκροτηρίου Ἄγ. Σώστη
 δυτικῶς ἀπὸ λόφον Σπαρτιά μέχρις ἀκροτηρίου Ἄγ. Πελαγιάς
 ἀρτικῶς μὲ λόφον Σπαρτιά καὶ.

Μεσημβρινῶς μὲ θάλασσαν ἀπὸ ἀκροτηρίου Ἄγ. Σώστη μέ-
 χρι ἀκροτηρίου Ἄγ. Πελαγιάς.

Ἡ δὲ ὀλιγὴ ἐκτασις τοῦ Ὁρυχείου ὡς διαλαμβάνει τὸ εἰς
 τριπλοῦν ὑποβαλλόμενον διάγραμμα ἀνέρχεται εἰς στρέμματα
 6308 καὶ 600 μέτρα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ